

باسم، تعاون

پیشگفتار:

موضوع پیوست فرهنگی یا (پیوستار فرهنگی) مقوله ای است که در سال های اخیر توجه بسیاری از مدیران اجرایی و برنامه ریزان حوزه های مختلف را به خود جلب نموده است. بعضی از کنشگران، مفهوم پیوست فرهنگی را در ارتباط تنگاتنگ با مفهوم «ارزیابی تأثیر اجتماعی» دانسته اند. مفهومی که از اوایل سده قبل (۱۹۳۰ به بعد) ذهن پژوهندگان علوم اجتماعی را بخصوص در کشور های غربی به خود مشغول نموده است. آنچه مسلم است توسعه طرح ها و پروژه های صنعتی گرچه به پیشرفت های مادی و پیراستن ظواهر مدنیت به زرق و برق می انجامد لکن این سؤال را در ذهن آدمی بر می انگیزاند که آیا دستاورد های غرور بر انگیز تمدن و صنعت به چه قیمتی به دست آمده است و خواهد آمد. و آیا هویت انسان امروز مورد تهدید از ناحیه این تمدن بی سابقه جوامع انسانی قرار نگرفته است. در کشور ما این دغدغه حالتی دو چندان دارد زیرا بعضاً توسعه به حیطه های ارزشی و اعتقادی نیز تعرضی خصمانه دارد آن چنان که تقدس باور های دینی را نیز مورد هجوم خود قرار می دهد. لذا سیاست های کلان نظام موضوع تهیه پیوست فرهنگی برای طرح ها و پروژه های مهم و ملی را نوعی حاشیه امن برای اجرای پروژه های صنعتی قرار می دهد. آنچه امروز اهمیت دارد آن است که بدانیم تا چه اندازه مدیران و طراحان پروژه های عمرانی و صنعتی و حتی خدماتی به این موضوع باور دارند. زیرا لازمه نگاه محتاطانه همراه با شهامت در عمل در هر اقدامی، آمادگی ذهنی و باور به ملاحظات فرهنگی، معنوی و انسانی است.

در جهت گیری های فرهنگی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، آن سان که در برنامه ها و ابلاغیه های ایشان قابل مشاهده است، توجه به پیوستار فرهنگی مکرراً دیده می شود. و به طور طبیعی، جهت دهنده ی

این تفکر در بدنه وزارت متبوع ، قاعدتاً معاونت فرهنگی و اجتماعیست که امید است به فضل الهی و با مشارکت همکاران محترم در وزارت متبوع بتواند به این مهم دست یابد.